

Sygn. akt OS 1/2017

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Artur Warych

Sędziowie r.pr. Paweł Strzelec - sprawozdawca

r.pr. Tomasz Marzec

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o umorzeniu dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 w zw. z art. 438 pkt 3 i art. 297§ 1 pkt 4 i pkt 5 Kodeksu postępowania karnego oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późn. zm.) uchylić w całości zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o umorzeniu dochodzenia z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący:

Artur Warych

Członkowie:

Paweł Strzelec

Tomasz Marzec

UZASADNIENIE

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga Pani (...) na postępowanie radcy prawnego (...).

Skarżąca zarzuciła, że radca prawny (...) wprowadziła ją w błąd podczas udzielania porady prawnej, co w konsekwencji doprowadziło do niekorzystnego rozstrzygnięcia przez sąd, w przedmiocie powództwa o uznanie wypowiedzenia warunków pracy za bezskuteczne.

Zdaniem skarżącej, działając pod wpływem porady prawnej udzielonej jej przez radcę prawnego (...) nie wystąpiła ona w ustawowym terminie na drogę postępowania sądowego, lecz skierowała do pracodawcy pismo o wyjaśnienie i sprostowanie przyczyn wypowiedzenia warunków umowy o pracę. Termin do wniesienia powództwa upływał w dniu (...) r. Jak utrzymuje skarżąca, radca prawny (...) miała ją zapewnić, że w przypadku wniesienia powództwa po terminie sąd termin przywróci. Następnie, w związku nieotrzymaniem odpowiedzi od pracodawcy skarżąca, w dniu (...) r. zwróciła się do radcy prawnego (...), o sporządzenie pozwu o uznanie wypowiedzenia warunków pracy za bezskuteczne z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia pozwu. Radca prawny taki pozew przygotowała. Został on podpisany przez skarżącą i również przez nią złożony na biurze podawczym Sądu Rejonowego w (...). Jednak Sąd Rejonowy w (...) IV Wydział Pracy terminu nie przywrócił i prawomocnym wyrokiem z dnia (...) r., sygn. akt IV P (...) powództwo oddalił.

Postanowieniem z dnia (...) r., sygn. akt (...) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 89, poz. 555, ze zm.) w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 507 ze zm.) odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Od niniejszego postanowienia skarżąca (...) wniosła odwołanie, w którym wyjaśnia, że od radcy prawnego (...) uzyskała poradę, że przed złożeniem pozwu o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne należy pertraktować z pracodawcą, a jeżeli pertraktacje nie przyniosą efektu można złożyć pozew i Sąd na pewno przywróci termin.

Według odwołania świadkiem tej rozmowy miał być (...). Skarżąca wskazała, iż radca prawny (...) pomimo, że porada prawna miała miejsce w szóstym dniu biegu terminu na złożenie odwołania od wypowiedzenia warunków pracy i płacy, to miała czas na przygotowanie pozwu. Ponadto zdaniem skarżącej na prawidłowość udzielonej porady prawnej nie ma wpływu to, że później w toku sprawy radca prawny (...) nie reprezentowała (...) przed sądem.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie, postanowieniem z dnia (...) r. uchylił postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (...) r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, dla dokonania oceny prawidłowości, bądź nieprawidłowości postępowania radcy prawnego (...) decydujące znaczenie powinno mieć ustalenie treści porady prawnej udzielonej (...) w dniu (...) r. z uwzględnieniem wszelkich okoliczności sprawy.

Mając na uwadze powyższe, z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego, postanowieniem z dnia (...) r. wszczął dochodzenie w przedmiotowej sprawie.

W dniu (...) r. przesłuchana w charakterze pokrzywdzonej została (...) oraz w charakterze świadka (...). W swoich zeznaniach, (...) potwierdziła zarzuty stawiane radcy prawnemu w skardze i zeznała, iż r. pr. (...) zapewniała ją, że bez względu na efekt pertraktacji z pracodawcą sąd na pewno przywróci jej termin do wniesienia pozwu.

Przesłuchany w charakterze świadka (...) zeznał, był obecny podczas udzielania (...) porady prawnej. Zeznał on, że udzielająca porady prawnej r. pr. (...) wspominała o możliwości wniesienia pozwu do sądu, jednak w jej ocenie pertraktacje z pracodawcą miały przynieść oczekiwany efekt, w przeciwnym razie miała przygotować dokumenty do sądu.

W dniu (...) r. została przesłuchana w charakterze obwinionej r. pr. (...). Obwiniona, nie przyznała się do zarzucanego jej czynu oraz nie skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Przyznała, że istotnie w dniu (...) r. spotkała się z (...) w swojej kancelarii. Pani (...) była w towarzystwie nieznanego jej mężczyzny. Jak wynikało z przedstawionego przez klientkę stanu faktycznego, pani (...) nie chciała ani przywrócenia do pracy, ani odszkodowania, a jedynie sprostowania treści uzasadnienia wypowiedzenia jej warunków umowy o pracę. Po szczegółowym wysłuchaniu klientki i uzyskaniu wszelkich informacji dotyczących jej konfliktu z pracodawcą, powołując się m.in. na art. 27 Kodeksu etyki oraz na 33 lata doświadczenia zawodowego, w szczególności w zakresie prawa pracy, doszła do wniosku, że w tym stanie faktycznym najlepszym rozwiązaniem będzie porozumienie z pracodawcą. Ponieważ pracodawca zaproponował p. (...) nowe warunki pracy i płacy na innym stanowisku – inspektora ds. ewidencji gruntów i budynków, a klientka żądała jedynie sprostowania treści uzasadnienia wypowiedzenia, zaproponowała, aby podjęła ona próbę polubownego załatwienia sprawy z pracodawcą. Poinformowała klientkę, że poza możliwością wniesienia powództwa istnieje możliwość podjęcia pertraktacji z pracodawcą oraz, że jeżeli rozpocznie pertraktacje z pracodawcą, które następnie nie odniosą oczekiwanego skutku, będzie można skierować sprawę do sądu z wnioskiem

o przywrócenie terminu. Zastrzegła jednak, że to Sąd, na podstawie treści wniosku, podejmuje ostatecznie decyzję w przedmiocie przywrócenia terminu oraz wyjaśniła klientce, że to na niej spoczywa obowiązek wykazania okoliczności uzasadniających jego przywrócenie. Wyjaśniła, iż nie zapewniała klientki o tym, że Sąd przywróci jej termin. Uprzedziła, że jest to możliwe, jeżeli negocjacje nie przyniosą oczekiwanego skutku. Wytłumaczyła klientce, żeby prowadziła te negocjacje przy udziale osoby cieszącej się u pracodawcy uznaniem i autorytetem, np. sekretarz, osoba na kierowniczym stanowisku, czy też radca prawny. W ocenie obwinionej, porada była wyczerpująca. Wyjaśniła p. (...), że wniosek o przywrócenie uchybionego terminu bez własnej winy należy uprawdopodobnić okolicznościami uzasadniającymi wniosek. Przedstawiła klientce, jakie to mogą być okoliczności, wskazując m.in. na możliwość prowadzenia mediacji,

Postanowieniem z dnia (...) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997r. Nr 89, poz. 555, ze zm.) w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.2016 r., poz. 233 ze zm.) umorzył dochodzenie w przedmiotowej sprawie wobec braku znamion przewinienia dyscyplinarnego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych.

Od niniejszego postanowienia skarżąca (...) wniosła odwołanie. Wskazała w nim, iż Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego jednostronnie ocenił materiał dowodowy zgromadzony w sprawie. Podniosła również, że treść podyktowanego jej przez obwinioną pisma do pracodawcy nie nosi znamion żądania wszczęcia postępowania pojednawczego przed komisją pojednawczą. Przesłuchana na posiedzeniu w dniu (...) r. wskazała ponadto, iż decyzja Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego oparta została wyłącznie na wyjaśnieniach obwinionej z pominięciem zeznań skarżącej oraz świadka (...). Zeznała, iż wystąpiła do ówczesnego pracodawcy z wnioskiem podyktowanym przez obwinioną, ale pismo to nie miało żadnego oparcia w polskim prawie pracy. Jej zdaniem pracodawca nie miał żadnych zobowiązań prawnych do odniesienia się do treści tego pisma i tak też uczynił. Zeznała ponadto, iż pismo wniesione (...) r. do pracodawcy nie zostało jej przez obwinioną podyktowane. Pismo to skarżąca przygotowała samodzielnie zaś obwiniona podyktowała jej jedynie jego tytuł i wskazała by odniosła się w jego treści do każdego z zarzutów wymienionych w wypowiedzeniu.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Jak słusznie wskazał Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w postanowieniu z dnia (...) r., dla dokonania oceny prawidłowości, bądź nieprawidłowości postępowania radcy prawnego (...) decydujące znaczenie powinno mieć ustalenie treści porady prawnej udzielonej (...) w dniu (...) r. z uwzględnieniem wszelkich okoliczności sprawy. Zauważyć należy, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w następstwie powyższego postanowienia uzupełnił materiał dowodowy o zeznania świadków oraz wyjaśnienia obwinionej. Jednak ocena tego materiału nie jest kompletna, tzn. nie zawiera odniesień do wszystkich ustaleń poczynionych w ramach przeprowadzonych dowodów. Zdaniem Sądu w swych ustaleniach Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego powinien podjąć kompleksową ocenę zeznań świadka (...). Ocena ta winna uwzględniać także okoliczności wskazane przez skarżącą przesłuchaną w trakcie posiedzenia w dniu (...) r., a dotyczące jej współpracy ze świadkiem, jak również charakter jego udziału w spotkaniu z obwinioną. W dalszej kolejności ocenie Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego powinny zostać poddane inne okoliczności wskazane przez skarżącą, ze szczególnym uwzględnieniem znaczenia pisma skierowanego przez nią do pracodawcy. Zdaniem Sądu, ustalenia Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego zmierzają do wyjaśnienia rozbieżności w zakresie okoliczności sporządzenia niniejszego pisma. Z treści odwołania wniesionego przez skarżącą wynika, iż pismo to zostało skarżącej podyktowane przez obwinioną. Zeznając przed Sądem skarżąca wskazała natomiast, iż obwiniona podyktowała jej jedynie tytuł pisma oraz udzieliła wskazówek co do jego treści. Samo pismo, co przyznała skarżąca, sporządziła osobiście i samodzielnie skierowała do pracodawcy. Dopiero dokonanie powyższych ustaleń i skonfrontowanie ich z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym może być podstawą prawidłowej oceny niniejszej sprawy.

Z powyższych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie: Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje na niego środek odwoławczy- art. 426 § 1 k.p.k. w 74¹ pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233 z późn. zm.).

Przewodniczący

Artur Warych

Członkowie

Paweł Strzelec

Tomasz Marzec

